

Even een dampkap herstellen. Dorpsconciërge Mathieu Thijs doet het met de glimlach. © Rudi Van Beek

Handige Harry in Hees

Met Mathieu THIJS werft Limburgs dorp de allereerste Vlaamse dorpsconciërge aan

Lieve WOUTERS

Vorige week schilderde hij de muren van een nieuwe kinderdagopvang, volgende week legt hij terastegels bij een bejaarde dame. Enkele maanden geleden vond Mathieu Thijs een folder in zijn brievenbus. De gemeente zocht een vrijwilliger die bij ouderen en hulpbehoevenden kleine klussen wilde opknappen. Dat zag de 51-jarige militair op rust wel zitten.

„Niets doen ligt niet in mijn aard en het schijnt dat ik wel een handige Harry ben”, zegt Mathieu Thijs. „Ik woon al twintig jaar in Hees, een dorp van zeventienhonderd inwoners. Ik ken dus veel volk, maar door dit vrijwilligerswerk ken ik er nu nog veel meer. Bij elke klus hoort immers een kop koffie en een babbel. Dat geeft me echt voldoening.”

Thijs mag zich de eerste dorpsconciërge in Vlaanderen noemen. Het idee komt overgewaaid uit Nederland. Om niet in concurrentie te treden met loodgieters, stukadoors of tuinders beperkt de dorpsconciërge zich tot kleine en eenmalige klussen, dingen waarvoor vaklui meestal geen tijd hebben. Het initiatief kadert in een breder project van dorpsrestaurants, dat al bestaat in Bilzen, Hoeselt en Riemst.

Coördinator Karel Bollen van het Regionaal Instituut voor Maatschappelijk Opbouwwerk: „In die dorpsrestaurants vertellen mensen over hun kleine en praktische problemen. Zo groeide bij de vrijwilligers in Hees het idee van de dorpsconciërge, een vertrouwensfiguur die handig genoeg is om praktische problemen op te lossen.”

Zo'n zestien uur per week steekt Thijs in zijn conciërgeschap, dat hij opneemt sinds december. Wekelijks is hij ook op de afspraak in het dorpsrestaurant Heesterhof. „Daar zie ik dan de mensen terug bij wie ik klussen opknapte. De dankbaarheid is groot en er worden echte banden gesmeed. Daar blijkt meer nood aan te zijn dan ik voor mogelijk hield, zelfs in zo'n klein dorp als Hees. Veel mensen zien hun familie niet meer vaak. Bij oudere mensen stapelen de klussen zich gauw op en er is niemand om er iets aan te doen.”

Gelukkig staat Thijs er niet alleen voor. Mia Lowist doet het administratieve werk, ook geheel vrijwillig. En Thijs kan altijd een beroep doen op Albert en Robert, twee gepensioneerden uit het dorp die ook graag eens de handen uit de mouwen steken. En dat zijn zeker geen twee linkerhanden.